

O B Č A S N Í K

ZVON

VELIKONOCE | 2025

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

Říčany | Jažlovice | Otice | Kostelec u Křížků | Kamenice | Popovičky | Olešky | Lipany |
Tehov | Všestary | Velké Popovice | Kunice | Mukařov |

Vážení čtenáři Zvonu,

jako jedna z členek redakce bych vám ráda představila velikonoční číslo. Léta ubíhají a měsíčník Zvon se z naléhavých důvodů změnil v občasník, a tudíž nezanikl. Mám velkou radost, že vás stále můžeme seznamovat s různými novinkami. Také tentokrát přinášíme, jak se domnívám, mnoho zajímavých článků a budeme velmi rádi, pokud naleznete čas a napíšete nám, jak se vám náplň Zvonu líbí, nebo nápady, co zlepšit.

A teď již k obsahu... Otec Konstantin nás povzbudí, jak aktivně žít víru v Boha, život ve farnosti poutavě přiblíží Štěpán Vydrař. S Karlem Habalem se vypravíme do „krajiny uhelných dolů“ a svíčky našeho 167. skautského oddílu pomohly na Ukrajině.

Pokud jste nestihli Tříkrálovou sbírku, Marie Junková sděluje možnost přispět on-line do 30. dubna a jistě vás zaujme i restaurování andělů v Popovičkách.

Pro děti je luštěnka Květná neděle. Zajímavosti ze Švýcarska budou pokračovat i v příštím čísle a snad vás zaujme také přednáška z formačního dne katechetů (opět se vracíme k tématu vyhoření) a doporučení knihy salesiána a kněze Libora Všetuly.

Přeji vám požehnané Velikonoce se slovy Jana Pavla II.: „Moc Kristova kříže a vzkříšení je větší než veškeré zlo, z něhož by člověk mohl a musel mít strach.“

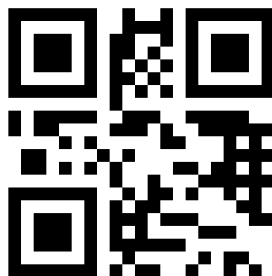
Téma.21 touží být médiem pro svobodnou, vyváženou, moderovanou debatu, sdílení názorů i úhlů pohledu. Jeho cílem je umožnit publiku rozhodovat se a utvářet vlastní postoje na základě co nejcelistvější informovanosti.

Obsahově jde tvůrcům zejména o publicistiku, podle principů solutions journalism, kdy nehledají dokonalé řešení. Zkoumají, jak se lidé s nesnázemi vypořádávají, co funguje a proč.

Ambicí tvůrčího týmu je vytvořit médium nového typu, které bude rovnocenně pracovat s psanou formou, audiem, fotkou i audiovizí.

Více se dozvíte zde

www.tema21.cz

Velikonoce

Vstupní modlitba na neděli Zmrtvýchvstání Páně zní: *Bože, tvůj jednorozený Syn slavně přemohl smrt a otevřel nám nebe.* Asi každý z nás zná v životě porážky a prohry, zklamání a zmar... ale i vítězství, výhry a radost z toho, že se něco podařilo. Jedno je nepříjemné a nejradši bychom se tomu vyhnuli, ale nejde to. Druhé je super a krásné a chtěli bychom to stále, ale nejde to.

Pán Ježíš nám ukazuje, že bez věrnosti pod křížem není Vzkříšení, bez oběti není radost z vítězství (sportovci by mohli vyprávět). Ježíš nám nenabízí nějaké pozlátko, něco jen na chvíli, ale svoji pomoc a podanou ruku na celý život, na jakoukoli situaci. On jednou a definitivně „slavně přemohl smrt“, neexistuje tedy pro něj limit, hranice, v čem mi nemůže pomoci.

VE VŠEM. Je tedy jen na mně, na mé pokoře i odvaze BÝT S NÍM. Budme ve všech situacích našeho života opření o tuto jistotu. BŮH JE MÁ SÍLA, K NĚMU SE UTÍKÁM.

Váš Konstantin

P. S. Asi jste se už dozvěděli, že plánujeme letos po Velikonocích opravovat vnitřní omítku v kostele v Říčanech. Ano, je to pravda. A budu tedy prosit o každou vaši ruku ochotnou ku pomoci. Veškeré přípravné a úklidové práce za nás nikdo neudělá. Rád bych začal týden po Velikonocích – 28. až 30. dubna.

Musíme vyklidit a zakrýt igelitem lavice, hlavní oltář, varhany a vše, co nejde odnést. Od 5. května by se otloukala loď kostela do výšky asi 1,5 – 1,8 m až na kámen, aby mohla zeď vysychat. Ve dnech 10. až 16. května kostel uklidíme a vše dáme na místo.

V období od 28. 4. do 16. 5. tedy nebudou v Říčanech v kostele mše svaté, včetně nedělí 4. 5. a 11. 5. (změny vyhrazeny). Prosím sledujte ohlášky a v dotčené neděle přijměte pozvání na výlet i do jiných kostelů v naší farnosti, kde jste třeba ještě nebyli. Moc prosím o vaši pomoc při této akci.

Velmi děkuji a svatý Josef ať nám pomáhá!

Začátek roku byl plný hudby a tance

Dovolte mi krátké ohlédnutí za dobou vánoční a masopustní. V lednu se totiž v naší farnosti neustále něco dělo. Hned v sobotu 4. ledna se v říčanském kostele opět po roce objevili Vycpálkovci. Ačkoli jsem se osobně nezúčastnil, z reakcí těch, kdo tam byli, jsem pochopil, že jsem o hodně přišel. Tak snad budu moci tuto chybu napravit za rok?

V neděli 12. ledna jsme zakončili dobu vánoční koncertem České mše vánoční Jakuba Jana Ryby. Tato sezona byla silně prolnta s odchodem Pepíka Zichy na nebeský kůr (viz vánoční číslo Zvonu). A nutno říci, v průběhu všech koncertů jsme cítili jeho silnou přítomnost a podporu seshora. Hmatatelným důkazem pak může být rekordní výtěžek letošních koncertů. Na benefiční účely

jsme předali 62 100 Kč. Z toho 32 000 Kč paní Zdence Rieglové, aktivní farnici z České Vsi na Jesenicku, jejímž domem se prohnaly zářijové povodně. Upřímně Pán Bůh zaplať!

Po dvou týdnech „pasivní“ kultury jsme, se vstupem do liturgického mezidobí, přešli do tanečního rytmu. V sobotu 18. ledna jsme prožili jubilejní 10. farní ples. Osvědčená kapela Atmosphere Show Band nezklamala ani tentokrát a na taneční kreace na parketu byla radost pohledět, což ještě podtrhla velmi kvalitní taneční vystoupení.

Mezi těmi byla i říčanská světová špička – bronzové finalistky a vicemistryně mistrovství světa Madonna Ladies. A trůfám si tvrdit, že věkové rozpětí účastníků 82 let je něco, co ještě nikdy na žádném plese široko daleko nebylo. Přijďte v sobotu 24. 1. 2026 i vy a prožijte tu krásnou atmosféru s námi!

Druhou akcí, plnou tance a soutěží, byl

Foto: Petr Hněvsa

TŠ Twist – juniorská formace Piráti z Karibiku – čerstvé mistryně České republiky

již 23. dětský karneval v neděli 26. ledna. Díky skvělé spolupráci se Sokolem se akce i letos vydařila a děti i dospělí odcházeli domů spokojeni, občerstveni kvalitními moučníky a pečivem z domácí výroby i od sponzorů, vyřádné děti pak i s nejednou výhrou z lákové tomboly.

Děkujeme všem sponzorům za dary do tomboly na ples i karneval. A hlavně děkuji všem, kdo přiložili ruku k dílu a pomohli úspěšné realizaci všech zmíněných akcí. Těším se na další setkání s vámi při podobných příležitostech!

Štěpán Vydrař

SKAUTSKÉ OKÉNKO

Jak se daří farním skautům?

Přišlo jaro a ač si s námi počasí trochu hraje, všichni jsme pookřáli a vydali se na první velké výpravy.

Jako vždy jsme společné akce odstartovali holčičí a souběžně probíhající klučičí výpravou. Děvčata se tento rok vypravila na dovolenou s Barbie do Kostelce nad Černými lesy, zatímco chlapci se vydali po stopách dehtově černé historie Kladna, do srdce tamního druhoválečného odboje. Všichni se vrátili zdraví, plni nových zážitků a rozehráti na další aktivní rok.

Do Velikonoc stihneme celooddílovou výpravu do Čáslavi s poněkud netradičním tématem, které si však s vedoucími do poslední chvíle

necháváme schované pod kloboukem. Mezi naše mnohé jarní aktivity patří i příprava letního tábora, na který tento rok pojedeme do Krušných hor.

Poslední velkou zprávou je fakt, že naše zákopové svíčky již dorazily na Ukrajinu, díky Koridoru UA. Dohromady se v České republice vyrobilo 32 000 svíček, což je za poslední tři roky války nový rekord.

Všichni myslíme na ty, kteří svíčky nejvíce potřebovali, a modlíme se za brzký konec války. Pokud ve svém srdci najdete místo, prosím modlete se s námi. Jako oddíl jsme po prvotních dobrých zkušenostech připraveni dále pomáhat a zapojit se do dalších dobročinných sbírek nebo dílen, ať už na Ukrajinu, tak i do dalších zemí, které jsou v nesnázích.

Příjemné jarní prožitky za celý oddíl přejí

Adam „Děda“ Trnka a František „Fanda“ Macura

Foto: archiv 167. oddílu Řičany

Krajinou uhelných dolů

Program severozápad

Vydáme se do míst, kde bychom vzhledem k pohnuté minulosti nečekali historické památky, obzvláště církevní. Ale kupodivu je jich tam možná více než jinde, což svědčí o hluboké víře původních obyvatel.

Most

Městem tří zázraků by se mohl nazvat Most (německy Brüx). Dříve významné historické město, v polovině 13. století povýšené na město královské, bylo ještě začátkem 20. století jedním z našich nejkrásnějších s řadou cenných staveb.

Ovšem v šedesátých letech muselo ustoupit těžbě hnědého uhlí, bylo zbořeno a vznikl zcela nový Most. A jsme u prvního zázraku. Ačkoli tehdejší režim nebyl nakloněn katolické církvi, a tedy ani sakrálním stavbám, o čemž svědčí řada zdevastovaných objektů (bohužel některé jsou dodnes), tak došlo v roce 1975 k přesunu kostela Nanebevzetí Panny Marie. Letos je tomu tedy padesát let.

Jedná se o pozdně gotický skvost, který byl přemístěn po kolejích o 841 metrů a přesun trval jeden měsíc. Jedná se světový rekord přesunu nejtěžšího předmětu po kolejích. To je dobrý důvod k návštěvě do jinak opomíjeného Mostu. Ale to není vše.

Kostel byl odsvěcen a v dalších letech v něm bylo zřízeno muzeum, a tak

v šedesátitisícovém Mostě chybělo místo, kde by se věřící mohli scházet. Jsme u druhého zázraku: v komunistické éře byl postaven kostelík zasvěcený svatému Václavovi, jediný v té době. Kolem stavby bylo mnoho průtahů, například nesměl mít věž. Výstavba tak trvala dlouhých devět let. Ale podařilo se, kostel má postmoderní nádech, architekt si poradil, místo věže vytvořil oblouk.

Nedaleko od něj je místo třetího zázraku. Vše je v části města zvané Zahražany, které jsou jediné, které se z původního Mostu zachovaly. Bylo to díky poloze pod kopcem Hněvín. Je zde více krásných secesních vil, které byste hledali spíše v Praze.

V ulici Jana Žižky se nachází křížová cesta s výklenkovými kaplemi z 18. století, ze čtrnácti zastavení se jich zachovalo deset.

Čtyři kaple byly v rámci asanace starého Mostu zbořeny, ačkoli byly již v té době uznány za kulturní památku. Ostatní jsou naštěstí v dobrém stavu.

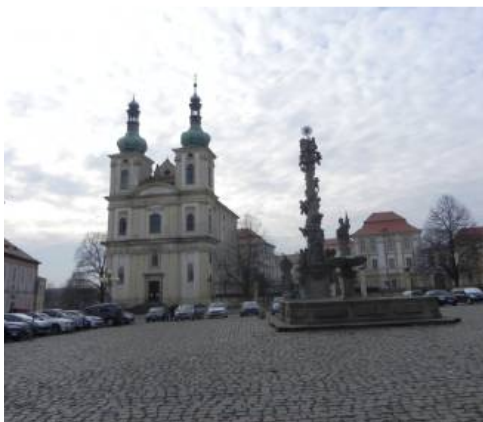
Křížová cesta v Mostě

Duchcov

Když už jsme v Podkrušnohoří, můžeme navštívit kromě obecně známých poutních míst (Krupka-Bohosudov, Osek, Mariánské Radčice, Květnov) další architektonicky pozoruhodné sakrální stavby. Je dobré zmínit Duchcov, kde se nachází významný zámecký kostel Zvěstování Panny Marie s dvěma věžemi, postavený italským barokním architektem Canevallem.

Bohužel na sklonku války v roce 1945 byl kostel vypálen, a tak bylo nenávratně zničeno vnitřní zařízení od sochaře Matyáše Brauna a obrazy od Václava Vavřince Reiner. Je smutné, že do dnešních dní ještě kostel není uvnitř opraven. Na náměstí před kostelem je dominantou sloup Nejsvětější Trojice autora Jana Brokoffa.

Na další cestu si v blízkých Lázních Kyselka v Bílině můžeme zakoupit světoznámou minerálku, která se jako jediná stáčí do lahví bez jakékoli úpravy.

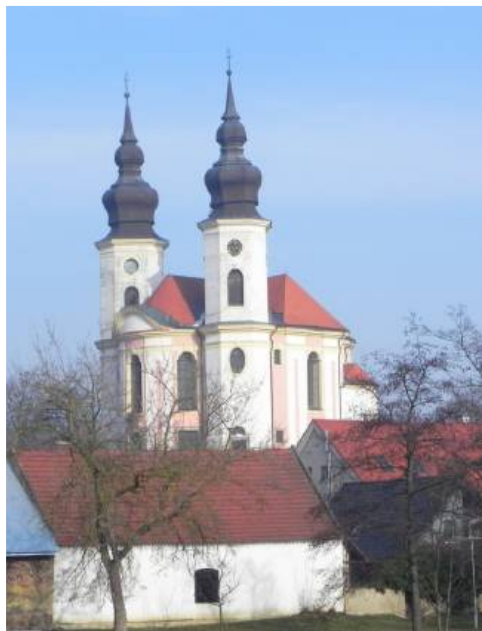

Kostel Zvěstování Panny Marie a sloup Nejsvětější Trojice v Duchcově

Březno

V obci Březno nedaleko Chomutova se nachází impozantní poutní kostel svatých Petra a Pavla přisuzovaný staviteli Kiliánu Ignáci Dientzenhoferovi. Kostel i kvůli blízkosti uhelného dolu chátral, roku 1999 ale začala jeho oprava. Na náměstí najdete mariánský sloup se sochami svatého Josefa a svatého Jana Nepomuckého.

A tak můžeme být potěšeni upravenými místy. A nejenom na duši. V Březně a okolí jsou tři vinaři, kteří tam mají své vinice, jedná se totiž o českou litoměřickou podoblast.

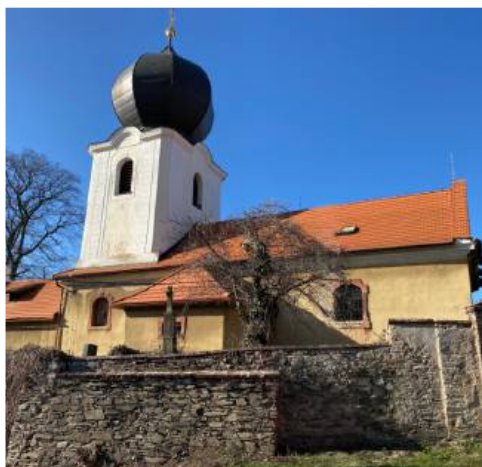
Březenský kostel sv. Petra a Pavla

Text a foto Karel Habal

Popovičky: Andělé budou brzy zpět

Kostel svatého Bartoloměje, který dnes známe v barokní podobě s věží s cibulovitou bání, byl v Popovičkách původně postaven snad už v polovině 14. století.

K jeho úplné přestavbě došlo v letech 1731–1736. Marie Terezie Savojská, majitelka panství Uhříněves, pod které pak Popovičky patřily, nechala kostel v roce 1759 na západní straně rozšířit. Výraznou bání získala věž kostela až v osmdesátých letech 19. století. Interiér kostela byl vybaven především v 18. a 19. století. Nad hlavním oltářem je v barokním rámu umístěn obraz akademického malíře Františka Čermáka představující svatého Bartoloměje, jak stojí v oblacích.

Kostel sv. Bartoloměje v Popovičkách

Jak je to s anděly?

Obraz (rám obrazu) světce nad hlavním oltářem nesli v minulosti dva andělé a brzy se do kostela vrátí.

Nyní se nacházejí v Chlumci nad Cidlinou a provádějí se na nich poslední restaurátorské práce. Jsou v péči Kateřiny Čihákové Myškové, akademické sochařky a restaurátorky.

Socha anděla vlevo, s domodelovenou rukou, která chyběla

Ateliér jsme navštívili jeden březnový podvečer, abychom blíže poznali niternou práci restaurátora. Při vstupu nás přivítala kromě paní Čihákové krásná vůně terpentýnu a klid. Majitelka nás provedla ateliéry s výkladem o probíhajících pracích na sochách, oltářích, sloupech, které jsme míjeli a které očekávaly záchranu. Na konci naší prohlídky čekali naši andělé

Restaurovaná původní socha z levé strany obrazu a socha nová, která byla vyhotovena podle ní. Na novém andělovi pracoval Richard Pešek (modelace) a Kamil Čelíkovský z Velkých Popovic (řezbářské práce). Nyní paní

Z ruky zbylo jen torzo, prsty musely být znova vyřezány

restaurátorka pracuje na sjednocení jeho povrchové úpravy podle restaurované sochy původní. Veškeré práce na novém andělovi byly hrazeny z daru farnosti.

Restaurátorské práce

Socha anděla, která bude brzy dít součástí oltářní architektury levé strany hlavního oltáře svatého Bartoloměje, byla napadena dřevokazným hmyzem. V důsledku tohoto poškození došlo k pádu a mechanickému poškození sochy – rozlomení na několik větších a menších částí. Socha se dlouhodobě nacházela v havarijním stavu, a proto je tato památka v zájmu ochrany a dochování celkově restaurována po etapách.

Práce započala čištěním, následovala likvidace dřevokazného hmyzu a plísní,

Restaurovaný anděl dostane opět krásná křídla

petrifikace, plastické retušování, provedení podkladu křídlováním a nyní zbývá barevné retušování, ošetření kovových částí a závěrečné povrchové úpravy. Veškeré modelovací, řezbářské

Na stojanu po levé straně vidíte nyní restaurovanou původní sochu anděla, vpravo nového anděla

a restaurátorské práce na původní soše anděla jsou hrazeny z daru obce Popovičky, Chomutovice a Nebřenice, dále z daru obce Modletice a od farníků.

Na závěr našeho setkání jsem poprosila o fotografii s paní restaurátorkou, která postupně „oživuje“ obě sochy andělů, které by se v průběhu jara měly vrátit na oltář našeho kostela.

*Text a foto Iveta a Martin Patákoví
za přispění Renaty Skalošové*

*Základ tohoto článku tvoří text otištěný
ve Zpravodaji pro Popovičky, Nebřenice
a Chomutovice č. 3/2025.*

Švýcarské postřehy: O příchodu jara a spolkové činorodosti

V nové zemi máme za sebou první zimu, která utekla až neuvěřitelně rychle. Možná proto, že to byla taková zvláštní zima. U nás v Buchsu, v údolí Rýna 450 m nad mořem, skoro ani nebyla. Za celou sezonu ležel sníh na ulici snad dva dny (což je prý docela dost!). Ale stačilo dojít na okraj městečka (pěšky tak deset minut) a začít stoupat vzhůru do kopců.

Někdy začalo být zimně už po dvaceti minutách chůze (o nějakých 200 výškových metrů výš), jindy až po třiceti. Od 900 m nad mořem už byla zimní atmosféra jistá a výstupů za sněhem jsem za uplynulou zimu podnikla mnoho – jeden až dva týdně. Na konci března už

Výlet do kopců nad městem 8. března

ale v údolí zimě dávno odzvonilo – mám od maminky „vegetační“ zpravodajství z Čech a vidím, že tady je jaro o dost dál. Prohřívá nás tu totiž pravidelně náš starý známý – fén. Už nás nezaskočí a víme, že když začne foukat, máme začít hledat deštníky – vždycky s sebou přinese déšť.

Pochopili jsme, že Švýcaři jsou velmi spolkově činorodí. Spolková činnost se tu bere velice vážně, spolkově je tu organizované snad všechno, včetně například pálení čarodějnic. Ty se tu pálí

Jaro dělá pokusy, vystrkuje krokusy (zpíváme si)

Postřehy z nového domova píše pro Zvon Kateřina Pisková, překladatelka a učitelka angličtiny, která se přestěhovala do Švýcarska s manželem a dvěma náctiletými dětmi.

v neděli po Popeleční středě, na tzv. Funkensonntag, a celé to organizují příslušné Funkenvereine, tedy spolky pro pálení čarodějnic. Už i my jsme ve spolku.

Mysleli jsme, že prostě jen chodíme zpívat do kostelního sboru. Ale kdepak! Kostelní sbor je řádně registrovaný spolek, který má svou řádnou výroční valnou hromadu a na té se – před pár týdny – odhlasovalo naše přijetí za členy. Na schůzi pořádané v nejlepším místním hotelu jsme si vyslechli řeč prezidenta spolku Guida, sbormistra Uliho, Seelsorgera Ottmara a předsedy církevní obce Stefana, byla zrekapitulována činnost za uplynulé období a přednesen plán na období nadcházející, mohli jsme se pokochat pohledem na kladnou bilanci spolkového účtu a po dvouhodinovém zasedání se odebrat do hotelové restaurace na příjemné posezení s večeří formou švédských stolů. Hostili jsme se za spolkové peníze, které se na našem účtu berou od církevní obce. Co to je ta církevní obec? Nemyslela jsem farnost? A proč na valné hromadě promluvil kdekdo, ale farář, v jehož kostele zpíváme, ne? A jaký Seelsorger? Slovník říká pastor – ale pastory přece katolíci nemají! Tak o tom příště. Ve Švýcarsku je katolická církev organizovaná hodně jinak než v Česku!

Kateřina Pisková

OHLÉDNUTÍ

Formační den katechetů

Katechetické středisko pražské diecéze připravuje setkání katechetů ve formačních dnech. Setkali jsme se 8. března v budově teologické fakulty v sále sv. Vojtěcha v Dejvicích. Tentokrát bylo jediné téma: Jak nevyhořet.

Téma rozebrala do detailů psychoterapeutka a koučka Marie Nováková. Setkání bylo neformální a přednášející zaujala všechny přítomné tak, že jsem – ale možná i jiní – nesledovala čas, který nehrál žádnou roli. Od zahájení v devět hodin do tří hodin odpoledne jsme byli všichni vtaženi do zajímavých informací o tom, o co jde ve stavu pocíťovaném subjektivně jako nepohoda, která je důsledkem chronického stresu.

Vyhoření postihuje psychické procesy i chování, v důsledku se odráží i v rovině tělesné. To je ve všech rovinách osobnosti bio-psycho-socio-spirituální.

Druhy symptomů vyhoření jsou vnější (aktivita vzrůstá, podrážděnost, fyzická únava, neochota riskovat), vnitřní (ztráta odvahy a objektivity, emocionální vyčerpanost, negativní duševní postoj). Odráží se v psychických procesech a chování (negativní emoce, deprese, pocit zbytečnosti, osamocenost, úzkost, vztek, napětí, přecitlivělost, pocit viny, interpersonální problémy) a ve fyzických příznacích (fyzické vyčerpání, únava, poruchy spánku, bolesti hlavy, psychosomatické problémy, zneužívání látek).

Dlouhodobý stres způsobuje: mozek – produkuje tzv. stresové hormony; oči – dlouhotrvající stres zhoršuje vidění; tlak – stres ho zvyšuje; zažívací ústrojí – nevolnost, zvracení, průjem, zvýšená chuť na jídlo nebo nechutenství; pohlavní orgány – pokles sexuální potence, snížený zájem o sex; svaly – svalové napětí; kůže – větší pocení.

Stádia cesty k vyhoření, kterými procházíme – nemusí být všechna, nemusí jít za sebou – **jsou tato:**

1. Chci si něco dokázat.
2. Zintenzivním nasazení.
3. Zanedbávám své potřeby.
4. Potlačuji své potřeby konflikty.
5. Racionalizace hodnot (zdůvodním si, proč nemám na sebe čas).
6. Vznikají tělesné problémy – zesílené vytěšňování problémů.
7. Stažení se do sebe.
8. Pozorovatelné změny chování.
9. Ztráta citu pro vlastní osobu.
10. Prázdnota.
11. Deprese.
12. Zhroucení, výpověď, odchod, nemoc, psychické problémy.

Moje skóre na stupnici: Co to pro mne znamená? Co mi pomáhá a funguje...

Jen rámcově jsem přiblížila obsah přednášky. Nikdy mne nenapadlo, že bych měla nakreslit svůj stres. Dostali jsme tužky a papíry a pokyn kreslete.

Poté byla anonymní výstavka našich stresů, žádný se neshodoval, ale jedno bylo patrné a společné: nakreslená myšlenka. Další pokyn byl: Vyberte si barevné pastelky a stres překreslete nadějí, jak ze stresu vyjít s čistým srdcem. Opět prohlídka vyjádření všech přítomných, jak se zbavit stresu.

Bylo jedinečné prohlédnout si práce ostatních. Zaujalo mě více obrázků, ale jeden vidím před sebou. Pošmourná krajina se stromy pak zářila sluncem, zelení a radostí. Ve skupinkách jsme diskutovali o tom, co jsme zažili.

Znovu jsme se společně sešli k zakončení. Paní psychoterapeutka nastínila řešení: Každý den se zastavit v rovině obecné **5 P:**

1. Být přítomný tady a teď.
2. Být přítomný v sobě.
3. Být přítomný ve vztazích.
4. Být přítomný ve světě.
5. Být přítomným laskavým pozorovatelem.

Jednoduchý návod, jak nevyhořet, neexistuje. Co tedy dělat? Najít Boží rád v nás. A hledat neustále víru, naději a lásku.

Miloslava Pangráčová

Tříkrálová sbírka 2025

Letošní celorepubliková Tříkrálová sbírka probíhala od 1. do 14 ledna a v naší Farní charitě jsme připravili 18 zapečetěných pokladniček. Některé jsme měli umístěné stabilně (například v kostele, v oční optice a na Městském úřadu v Říčanech) a s více než polovinou kasiček vyšli koledníci do říčanských ulic a do některých okolních obcí. Bohužel nemohli jsme obejít celé město, protože jsme neměli dostatečné množství koledníků, ale i přes tento nedostatek jsme byli překvapeni celkovým obsahem pokladniček.

Při rozpečetění na městském úřadě a přepočítání peněz jsme zjistili, že letos bylo vybráno skvělých **86 042 Kč!**

Kdo se vydal na obchůzku o prvním lednovém víkendu, měl příjemné zimní kulisy. V sobotu 4. ledna koledníkům počasí přálo, ležela vrstvička sněhu, bylo slunečno a ani moc nemrzlo; v neděli

pátého už později odpoledne s přicházejícím deštěm začalo tát.

Dárci byli štedří, přidávali peníze do pokladničky a někde ještě dostali koledníci navrch nějakou sladkost. U domů jsme někde zazpívali „*My tři králové jdeme k vám...*“ a někde jsme jen přáli „*šťěstí, zdraví, dlouhá léta*“ a požehnaný celý nový rok a také jsme tomu, kdo chtěl, napsali posvěcenou křídou na dveře tříkrálové požehnání: K + M + B + 2025. Všichni koledníci si zaslouží veliké uznání a poděkování. Moc si vážíme toho, že sbírka oslovila tolik dárců.

Pokud jste neměli možnost podarovat tři krále osobně, můžete ještě přispět on-line. Sbírka pomocí formuláře na webových stránkách Tříkrálové sbírky (www.trikralovasbirka.cz) pokračuje do 30. dubna. Další informace najdete ve výročních zprávách Charity Česká republika nebo na webových stránkách Tříkrálové sbírky.

Marie Junková

Lukáš

Salesián a kněz Libor Všetula napsal přímo detektivní příběh, jak se setkat s Bohem. Kniha není určena „jen pro kluky nebo pro mladé“, jak uvádí autor v předmluvě nazvané *Dopis na cestu*. „Je to příběh o každém z nás – hlavně o těch, kteří mají v sobě touhu hledat a objevovat, jak žít co nejsmyslněji s Bohem,“ píše Všetula.

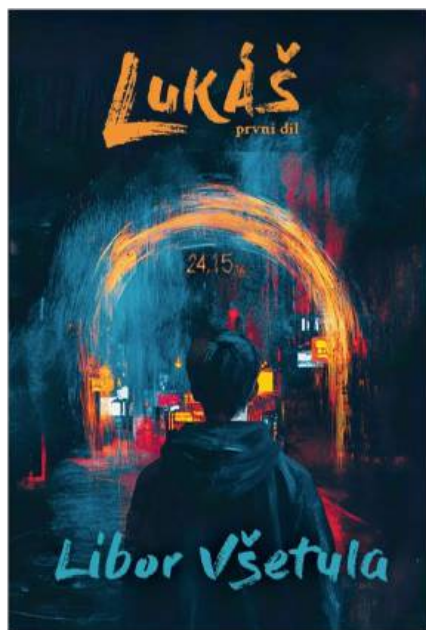
Lukáš je příběh o dospívajícím klukovi, který nechce poslouchat, čemu má věřit. Anotace ke knize napovídá: „Kostel? Zbytečnost. Zpověď? Trapná povinnost. Bůh? Možná někde existuje, ale Lukáš už dávno ztratil zájem ho hledat.“ Detektivka začíná! Najednou se před ním objeví tajemná brána a dějí se věci! V různých peripetiích se Lukáš za branou setkává s různými lidmi, kteří se v jiné podobě objevují i v reálném životě. Čtete a nemůžete se odtrhnout, jste zvědaví a chcete vědět, jak to bude dál.

Cítuji ze závěru knihy: „Lukáš si uvědomil, že to, co zažil za branou, se teď děje přímo před ním. Josh – nebo spíš Ježíš – tady zůstává skrze chleba a víno blíž, než by mohl být kdokoli jiný. (...) Lukáš se podíval, kam ukazuje, a skutečně – na pravé straně oltáře, vedle dalších vyobrazení, zahlédl **fénixe zvedajícího se z plamenů**. Co ho však zasáhlo ještě víc, byla **postava vedle něj – muž vstávající z hrobu**. Fénix, symbol znovuzrození a naděje, byl vyobrazený přímo vedle Krista při vzkříšení.“

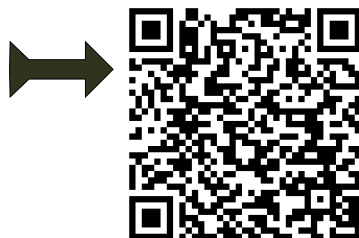
Fénix znamená naději, když všechno shoří, člověk se může zvednout a jít dál.

Libor Všetula zřejmě bezděky napsal příběh také o **naději**, která je symbolem letošního poutního roku **k otevřeným svatým branám**.

Miloslava Pangráčová

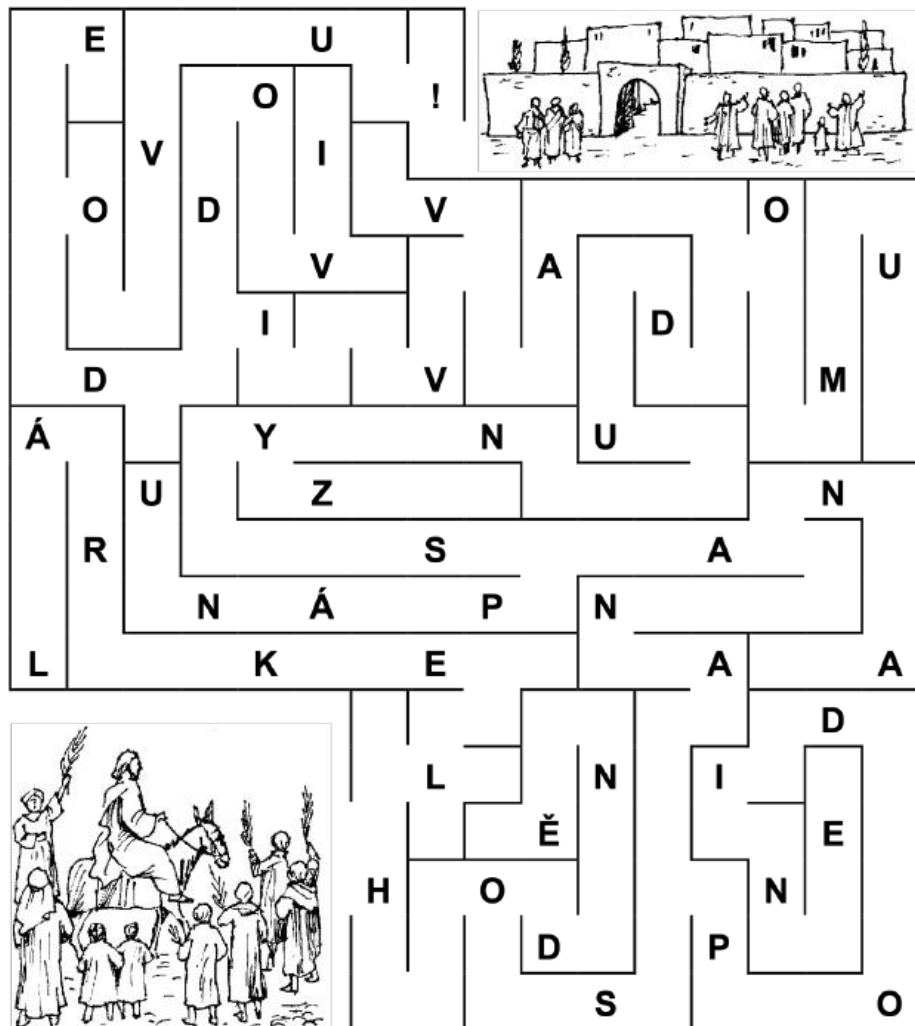
Libor Všetula: Lukáš. První díl.
Nakladatelství Cesta 2024.

Květná neděle

PRO DĚTI

Na Květnou neděli si připomínáme Ježíšův vjezd do Jeruzaléma. Ježíš jel na oslátku a lidé ho vítali jako krále. Na zem prostírali drahé látky, mávali mu zelenými ratolestmi a provolávali mu slávu. Když správně projdeš bludištěm s Ježíšem do Jeruzaléma, dozvíš se, co lidé volali:

MÍSTNÍ SKUPINA
ČESKÉ KŘESŤANSKÉ AKADEMIE ŘÍČANY
VÁS ZVE
NA PŘEDNÁŠKU S DISKUSÍ

iPhone **GENERACE,
ÚZKOST
A POŠKOZOVÁNÍ
DĚTÍ**

**A JAK Z TOHO
VEN?**

přednáší **Jakub Formánek**
psychoterapeut, někdejší kaplan
motolské nemocnice

Římskokatolická farnost
Říčany, Masarykovo
náměstí 70/23
farní stodola

čtvrtek **5. června 2025**
od 18 hodin

vstupné dobrovolné

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany, tel.: 323 605 403, e-mail: zvon.ricany@seznam.cz nebo jaroslav.baluch@seznam.cz, www.farnostricany.cz. Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangráčová, Hana Zavadilová
Grafická úprava: Martin Paták. | Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. Uzávěrka příštího Zvonu je **v pátek 6. června 2025**. Pokud není uvedeno jinak, snímky pocházejí z fotoarchivu zpravodaje Zvon.

Řešení ze stránky pro děti: Hosana synu Davidovu!